

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی الگوهای جایگیری فضای خیس در انعطاف پذیری مسکن

محل انتشار:

دوفصلنامه معماری و شهرسازی ایران، دوره 11، شماره 19 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

آیدا رسولی ثانی آبادی - کارشناس ارشد معماری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مریم فرهادی - استادیار، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

علی غفاری - استاد، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از موضوعاتی که امروزه توجه بسیاری از معماران معاصر را به خود جلب نموده، انعطاف پذیری در طراحی مسکن است. مسکن انعطاف پذیر می تواند با پاسخگویی به چرخه زندگی کاربران، نیازهای متعدد و متغیر آنان را در ابعاد گوناگون از جمله ابعاد اجتماعی و اقتصادی برآورده نماید. عوامل بسیاری در طراحی مسکن انعطاف پذیر تاثیرگذار است که یکی از آن ها فضای خیس است. تا آنجا که، در صورت طراحی نامناسب فضای خیس، انعطاف پذیری پروژه می تواند با مشکل مواجه شود. با توجه به اهمیت غیرقابل انکار این فضا در مسکن، نبود پژوهش های کافی در این زمینه، و به منظور افزایش قابلیت انعطاف پذیری در پلان های مسکونی، تمرکز این پژوهش بر روی موضوع فضای خیس است. این مقاله از نوع کاربردی بوده و به روش توصیفی-تحلیلی صورت گرفته است. هدف از این پژوهش، معرفی و مقایسه رایج ترین الگوهای جایگیری فضای خیس در پلان های مسکونی انعطاف پذیر از طریق بررسی نمونه پروژه های معاصر طراحی شده توسط پیشگامان این حوزه است. به این ترتیب که ابتدا با جمع آوری و بررسی کیفی پلان های منتخب بر مبنای انواع رویکردهای انعطاف پذیری، به توصیف و سپس مطالعه ی تطبیقی سه الگوی جایگیری فضای خیس در پلان، در دو سطح درون واحدی و میان واحدی، پرداخته شده است. نتیجه پژوهش نشان می دهد که فضای خیس می تواند، در قالب جایگیری های مختلف بررسی شده، به عنوان عنصر جداکننده و یا آزادکننده ی فضا ایفای نقش کند، و هر یک از این دو حالت، می تواند به انعطاف پذیری پلان منجر گردد.

کلمات کلیدی:

مسکن، انعطاف پذیری، فضای خیس، الگوی جایگیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1041000>

